

แบบบันทึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (KM)
เรื่อง แฟลช (Flash Light)
ของชุมชนนักปฏิบัติสตูดิโอ (Studio Media)
วันศุกร์ ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๑.๐๐ – ๑๒.๐๐ น.

ชื่อชุมชนนักปฏิบัติ ชุมชนสตูดิโอ (Studio Media)
หน่วยงาน ชุมชนนักปฏิบัติหน่วยงานสนับสนุน กลุ่มงานพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

รายชื่อสมาชิก

คุณเอื้อ	ผศ.นิวัตร	จารุวาระกุล
คุณอำนาจ	นายเพชร	สายเสน
คุณลิขิต	น.ส.ร็องนงค์	ชมปรีดา
คุณกิจ	นายภาณุพงศ์	พันธ์บัวหลวง
คุณประสาน	น.ส.ณัฐริกา	คล้ายสงคราม

สมาชิกในกลุ่ม

๑. นายกฤษณ์	จำนนิตย์
๒. นายปฐมพงศ์	จำนงค์ลาภ
๓. นายกิตติ	แย้มวิชา
๔. น.ส.วันธนา	แก้วผาบ
๕. น.ส.ดลวรรณ	สุทธิวัฒนกำจร
๖. น.ส.ปัญญาพร	แสงสมพร
๗. นายมงคล	ชนะบัว
๘. น.ส.สุวดี	บัวสุวรรณ
๙. น.ส.ปริญญ์	โชคอุดมไพศาล
๑๐. น.ส.พัฒนาพร	ดอกไม้

ผู้เล่า	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
นายภาณุพงศ์ พันธุ์บัวหลวง	แฟลช (Flash Light) (ตั้งรายละเอียดแนบท้าย)	ไฟแฟลช เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการถ่ายภาพ ช่วยให้สามารถถ่ายภาพในที่ ๆ มีแสงสว่างน้อย หรือใน เวลาากลางคืนให้ได้ภาพชัดเจน มีสีสันทันถูกต้องตามความเป็นจริง นอกจากนั้นสามารถใช้แฟลชเพื่อถ่ายภาพ และสร้างสรรค์ งานถ่ายภาพให้น่าสนใจ โดยใช้เทคนิคอื่น ๆ มาประกอบด้วย หากแบ่งประเภทตามลักษณะการทำงานของแฟลชแล้วสามารถแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ ๑. แฟลชหลอด (Bulb Flash) ๒. แฟลชอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Flash)

แฟลช (Flash Light)

ไฟแฟลช เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการถ่ายภาพ ช่วยให้สามารถถ่ายภาพในที่ ๆ มีแสงสว่างน้อย หรือใน เวลาากลางคืนให้ได้ภาพชัดเจน มีสีสันทันถูกต้องตามความเป็นจริง นอกจากนั้นสามารถใช้แฟลชเพื่อถ่ายภาพ และสร้างสรรค์ งานถ่ายภาพให้น่าสนใจ โดยใช้เทคนิคอื่น ๆ มาประกอบด้วย

หากแบ่งประเภทตามลักษณะการทำงานของแฟลชแล้วสามารถแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. แฟลชหลอด (Bulb Flash)
๒. แฟลชอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Flash)

๑. แฟลชหลอด (Bulb Flash)

แฟลชหลอด (Bulb Flash)

ประกอบด้วยตัวหลอดที่ทำด้วยแก้วใสบางฉาบด้วยพลาสติกใสสีฟ้าหรือสีน้ำเงินภายในหลอดบรรจุด้วย ลวดโลหะพวกอลูมิเนียม (Aluminium) หรือเซอร์โคเนียม (Zirconium) ทำเป็นเส้นเล็ก ๆ มากมาย และมีก๊าซ ออกซิเจนช่วยในการเผาไหม้ ภายในจะมีไส้หลอด เมื่อไส้หลอดลุกไหม้ถึงที่สุด (Peak) แล้วจะค่อย ๆ ดับลง ซึ่ง ความสว่าง (Flash Duration) นั้นอยู่ระหว่าง ๑/๒๐๐ ถึง ๑/๒๕ วินาที มีงานสะท้อนแสงเป็นตัวสะท้อน และอีก ชนิดหนึ่ง เป็นแบบลูกเต๋า (Cube) ภายในบรรจุหลอดเล็ก ๆ ๔ หลอดเมื่อหลอดใดทำงานตัวแฟลชจะหมุนไป นอกจากนั้นอาจมีแฟลชที่เรียงลำดับแถว เรียกว่า ฟลิปแฟลช (Flip Flash) อย่างไรก็ตามถ้าหากจะแยกช่วงเวลา ของความสว่างเป็นเกณฑ์แล้ว แฟลชหลอดมีอยู่ ๔ พวก คือ

๑. F (Fast Peak) มีช่วงความสว่างสั้นมากและแรงส่องสว่างค่อนข้างน้อย ความสว่างถึง จุดสูงสุดภายในเวลา ๐.๐๐๕ - ๐.๐๐๙ วินาที นับจากการกดชัตเตอร์ ดังนั้นเมื่อใช้ความเร็วกับแฟลชชนิดนี้ สามารถ ใช้กับความเร็วของชัตเตอร์ได้สูงถึง ๑/๑๐๐ หรือ ๑/๑๒๕ วินาที

๒. M (Medium Peak) ให้ความสว่างนานกว่าประเภทแรก และช่วงเวลาในการลุกไหม้ปาน กลาง คือ ให้ความสว่างถึงจุดสูงสุดภายในเวลา ๐๐.๑๘ - ๐๐.๒๔ วินาที ฉะนั้นใช้ความเร็วชัตเตอร์ได้ไม่เกิน ๑/ ๕๐ ปกติจะใช้ ๑/๖๐ วินาที แต่ถ้าหากอยากให้สว่างมากกว่านั้นอาจใช้ ๑/๓๐ วินาทีก็ได้

๓. S (Slow Peak) ให้ความสว่างถึงจุดสูงสุดภายในเวลา ๐.๐๓ วินาที ถือได้ว่าเป็นการลุกใหม้นานที่สุดและให้กำลังส่องสว่างสูงมากเหมาะสำหรับ การใช้กล้องในสตูดิโอ และการใช้เทคนิคในการถ่ายภาพแบบเปิดแฟลช (Open Flash) โดยไม่ต้องต่อสายแฟลชความเร็วชัตเตอร์ที่เหมาะสมกับแฟลชชนิดนี้ประมาณ ไม่เกิน ๑/๒๕ หรือ ๑/๓๐ วินาที

๔. FP (Focal Plane) ให้แสงในช่วงลุกใหม่อย่างสม่ำเสมอให้ความสว่างถึงขีดสูงสุด ภายในเวลา ๐.๐๑๖ - ๐.๐๑๘ วินาที เหมาะในการใช้กับกล้องแบบ ม่านชัตเตอร์ใช้ความเร็วชัตเตอร์ได้ ๑/๖๐ วินาที

๒. แฟลชอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic flash)

แฟลชอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic flash)

ผู้ที่คิดค้นได้สำเร็จ และนำมาใช้เป็นคนแรก คือ ฮาร์โลด อี เอดเจอร์ตัน (Dr.Harold E Edgerton) กับผู้ร่วมงานของเขาแห่งสถาบัน MIT เขาให้ชื่อสิ่งประดิษฐ์นี้ว่า Kodatron Speed Lamp แฟลชอิเล็กทรอนิกส์ได้พัฒนามาอย่างรวดเร็วบางชนิดมีตาอิเล็กทรอนิกส์ ที่ใช้ควบคุมปริมาณของแสงให้ออกมาพอดีกับระยะเวลาถ่ายภาพได้ซึ่งโอกาสที่จะทำได้แสงไม่พอดีเกือบไม่มีเลยแฟลชอิเล็กทรอนิกส์มีขนาดให้เลือกได้ตามต้องการ และกำลังส่องสว่างแตกต่างกันไป ปกติจะมีอายุการใช้งานเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ครั้งขึ้นไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภาระรักษาแฟลชชนิดนี้มีแบตเตอรี่แห้งเป็นตัวจ่ายพลังงาน ให้บรรจุลงในคอนเดนเซอร์ และทำให้แฟลชทำงาน ช่วงเวลาส่องสว่างของแสงสั้นมากประมาณ ๑/๕๐๐ ถึง ๑/๒๐๐๐ วินาที

หลอดแฟลชอิเล็กทรอนิกส์ทำด้วยแก้วควอร์ตซ์ (Quartz) ภายในหลอดบรรจุด้วยก๊าซเฉื่อย พวกซีนอน (Xenon) อาร์กอน (Argon) หรือ คริปตอน (Krypton) หรือก๊าซผสมของก๊าซดังกล่าวนี้ ภายในตัวแฟลชมีตัวเก็บประจุ (Capacitor) หรือ (Condenser) ซึ่งจะใช้แรงดันไฟฟ้าประมาณ ๕๐๐ - ๒,๐๐๐ โวลท์ ในการอัดประจุเมื่อแฟลชทำงาน ทริกเกอร์อิเล็กโทรด (Trigger Electrode) ที่อยู่ทั้ง 2 ข้างของหลอดแฟลช จะทำให้เกิดแรงคลื่นไฟฟ้าสูงออกมาผ่านก๊าซเฉื่อย และกระแสะจะแตกตัวเป็นไอออน ทำให้คายพลังงานออกมาเป็นแสงส่องสว่างได้ในปริมาณแสง ๔,๕๐๐ ลูเมน - วินาที สำหรับแฟลชอิเล็กทรอนิกส์ขนาดปานกลาง

แฟลชอิเล็กทรอนิกส์ที่นิยมใช้กับกล้อง SLR ๓๕ มม. แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. แฟลชระบบธรรมดา ปกติจะมีขนาดเล็กราคาไม่แพงใช้พลังงานจากแบตเตอรี่ขนาด ๑.๕ โวลท์ จำนวน ๒ หรือ ๔ ก้อนให้ความสว่างพอสมควรใช้ถ่ายภาพ ในระยะห่างมากไม่ค่อยได้ผลนัก ที่ตัวแฟลชจะมีตารางแนะนำขนาดของรูรับแสง โดยตั้งเทียบกับความไวแสงของฟิล์มและระยะห่างในการถ่ายภาพ แฟลชชนิดนี้เหมาะในการนำติดตัวไปใช้ในงานที่ไม่ต้องการกำลังไฟส่องสว่างมากนัก หรืออาจนำไปใช้เป็นแฟลชประกอบกับแฟลชตัวอื่นได้

๒. แพลลระบบอัตโนมัติ เป็นแพลลที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน มีหลายชนิดหลายแบบให้เลือกตามต้องการ และตามลักษณะการใช้งานตั้งแต่ ระดับมือสมัครเล่นจนถึงมืออาชีพแพลลชนิดนี้จะปรับกำลังความสว่างของแสงโดยอัตโนมัติ ให้พอดีกับระยะความห่างของแต่ละช่วง ระยะที่แพลลกำหนดมาปกติจะ กำหนดมาประมาณ ๓ - ๔ ระยะ อาจใช้สีต่าง ๆ แทนช่วงระยะห่างของแต่ละช่วง แพลลชนิดนี้ทำงานด้วยระบบที่เรียกว่า ไธริสเตอร์ (Thyristor) ซึ่งเป็นเซลล์ไวแสงทำหน้าที่อ่านปริมาณของแสงแพลลที่ส่งออกไปกระทบกับวัตถุที่ถ่ายแล้ว สะท้อนกลับมายังเซลล์ไวแสง เมื่อปริมาณที่ส่งออกไปพอดี สวิตช์ภายในระบบไธริสเตอร์ก็จะตัดกระแสไฟที่จ่ายไปยังหลอดไฟแพลลออกอย่างรวดเร็วโดยอัตโนมัติ จะทำให้ปริมาณแสงที่ส่งออกไปพอดีกับขนาดของรูรับแสง ที่กำหนดไว้และที่ตัวประจุไฟ (Capacitor) ในตัวแพลลจะมีกำลังไฟสำรองไว้ตลอดเวลา สามารถให้แสงต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็วและมากกว่าแพลลระบบธรรมดา นอกจากนั้นแพลลชนิดนี้ยังมีระบบการให้แสงแบบธรรมดาเหมือนแบบแรกได้ด้วย แพลลชนิดนี้แบ่งตามขนาดได้ ๓ ชนิด คือ

๒.๑ แพลลขนาดเล็ก เป็นแพลลที่มีลักษณะกระทัดรัด ใช้กับแบตเตอรี่ชนิด ๑.๕ โวลท์ ๒ หรือ ๔ ก้อน มีระบบอัตโนมัติที่ปรับความสว่างของแสง ให้สัมพันธ์กับขนาดรูรับแสงที่กำหนดได้ประมาณ ๒ ระดับ มีไกด์นัมเบอร์เมื่อใช้ระบบธรรมดาระหว่าง ๔๕ - ๙๐ ต่อระยะเป็นฟุตกับฟิล์มที่มีความไวแสง ๑๐๐ แพลล ประเภทนี้ส่วนมากจะใช้เสียกับฐานแพลลขบกลิ้งได้โดยโดยไม่ต้องสายเพราะเป็นระบบปุ่มสัมผัสบนฐาน แพลล (Hot Shoe) นอกจากนั้นอาจปรับหัวแพลลให้ หันซ้าย - ขวา ก้มเงย เพื่อการสะท้อนแสงได้ด้วย

๒.๒ แพลลขนาดกลาง เป็นแพลลที่มีลักษณะการใช้งานกว้างขึ้น มีระบบอัตโนมัติปรับความสว่างของแสงให้สัมพันธ์กับขนาดรูรับแสงที่กำหนดได้ ประมาณ ๒-๔ ระดับบางรุ่นอาจได้ถึง ๖ ระดับ ใช้กับแบตเตอรี่ชนิด ๑.๕ โวลท์ ๔ ถึง ๖ ก้อน มีไกด์นัมเบอร์เมื่อใช้ระบบธรรมดาระหว่าง ๘๐ - ๑๓๕ ต่อระยะเป็นฟุตกับฟิล์ม ที่มีความไวแสง ๑๐๐ นอกจากสามารถปรับ ซ้าย - ขวา ก้มเงย หัวแพลลเพื่อการสะท้อนแสงและมีระบบปุ่มสัมผัสบนฐานแพลล (Hot Shoe) แล้วยังมีสวิตช์ที่ปรับเปลี่ยน การใช้กำลังไฟส่องสว่างได้หลายระดับอีกด้วย ซึ่งอาจออกเป็นสัญญาณไฟ ตัวเลขดิจิทัล หรือตารางการเปลี่ยนแปลง และยังสามารถปรับมุมสว่างของแสงให้กว้าง และแคบได้ แพลลชนิดนี้บางรุ่นยังมีดวงไฟสำหรับให้แสงถึง ๒ ดวงในตัวเดียวกัน คือ ดวงใหญ่ที่หัวแพลลดวงเล็กที่หน้าแพลลเพื่อช่วยให้แสงลบเงาได้ภาพที่ดีขึ้น

๒.๓ แพลลขนาดใหญ่มีด้ามจับ เป็นแพลลที่มีขนาดใหญ่และน้ำหนักมากขึ้นมีด้ามจับต่อจากหัวแพลลเพื่อใช้ยึดติดกับแขนรองรับร่วมกับตัวกล้อง หรืออาจจับ ด้ามถือแยกจากตัวกล้องได้ ความสว่างของแสงแรงกว่า ๒ แบบแรก แพลลประเภทนี้ รุ่นเก่ามีหม้อแบตเตอรี่แยกออกจากหัวแพลล แต่ปัจจุบันนี้ได้ออกแบบให้อยู่ที่ตัวด้ามจับใช้แบตเตอรี่ขนาด ๑.๕ โวลท์ ประมาณ ๔,๖ หรือ ๘ ก้อน มีระบบอัตโนมัติที่ปรับความสว่างของแสงให้สัมพันธ์กับขนาดรูรับแสงที่กำหนดได้ ๒-๖ ระดับมีไกด์นัมเบอร์ เมื่อใช้ระบบธรรมดาระหว่าง ๑๐๐-๑๙๐ ต่อระยะเป็นฟุตกับฟิล์มที่มีความไวแสง ๑๐๐ มีวงจรประหยัดไฟให้แสงได้ต่อเนื่องรวดเร็วทันใจและมากขึ้น บางรุ่นมีที่ปรับมุมส่องสว่างให้กว้างหรือแคบได้ และปรับหัวแพลลให้หันซ้าย - ขวา ก้มเงยได้ตามต้องการ และอาจมีอุปกรณ์ประกอบแพลลมากยิ่งขึ้น

ได้กล่าวไว้ว่าขั้นที่ ๒ เป็นขั้นของเยื่อไวแสงที่บันทึกภาพ ถ้าเป็นฟิล์มขาวดำ แต่ถ้าเป็นฟิล์มสีและฟิล์มสไลด์สีจะบันทึกสีต่าง ๆ สามสีด้วยกัน คือสีน้ำเงิน สีเขียวและสีแดงตามวัตถุสีที่ถ่ายนั้น อย่างไรก็ตามวัตถุที่ถ่ายอาจมีสีอื่น ๆ นอกจาก สามสีที่กล่าวมาแล้ว แต่สีต่าง ๆ นั้นก็เป็นการรวบรวมตัวของสีทั้ง ๓ เช่น สีไซยาน (Cyan) หรือสีฟ้าก็เป็นการรวมตัวของสีน้ำเงินและสีเขียว สีม่วง หรือสีมาเจนต้า (Magenta) ก็เป็นการรวมตัวของสีน้ำเงินกับสีแดง สีเหลือง (Yellow) ก็เป็นการรวมตัวของสีเขียวและสีแดง ซึ่งทั้งหมดนั้นเป็นทฤษฎีสีของแสง

นอกจากแฟลชอิเล็กทรอนิกส์ระบบอัตโนมัติที่กล่าวมาแล้ว ยังมีอีกชนิดหนึ่งเรียกว่า แฟลชระบบดีดิกะ (Dedicate) นอกจากจะมีระบบเหมือนกับที่กล่าวมาแล้ว ยังมีระบบพิเศษที่ควบคุมการทำงานให้สัมพันธ์กับการทำงานของกล้อง แต่ละรุ่นที่มีระบบการทำงานร่วมกันได้ โดยเมื่อติดแฟลชแล้วกล้องจะปรับความเร็วชัตเตอร์ ให้สัมพันธ์กับไฟแฟลชเอง โดยอัตโนมัติและแสดงสัญญาณไฟที่จอภาพหรืออาจมีเสียงสัญญาณเตือนเมื่อแฟลชพร้อมที่จะใช้งาน นอกจากนั้นกล้องบางรุ่น ยังมีระบบวัดแสง แฟลชผ่านเลนส์ (Through the Len Auto Flash) ทำงานร่วมกับแฟลช โดยกล้องจะปรับรูรับแสงเอง หรือแฟลชจะปรับการส่องสว่างของแสงเอง โดยอัตโนมัติแฟลชแบบนี้ยังสามารถใช้กับกล้องที่ไม่ทำงานสัมพันธ์กับแฟลชได้อีกด้วย ดังนั้นแฟลชที่จำหน่ายในปัจจุบันจึงนิยมนำระบบ Dedicate เพื่อให้สัมพันธ์กับกล้องบางรุ่นด้วยแต่ก็ยังมีแฟลชที่ไม่สัมพันธ์ในระบบดังกล่าวกับกล้องรุ่นใดเลย หากแต่ใช้เป็นระบบอัตโนมัติและระบบธรรมดาเท่านั้น

การคำนวณหาแฟลชไกด์นัมเบอร์

แฟลชไกด์นัมเบอร์ (Flash Guide Number) หรือแฟลชแฟคเตอร์ (Flash Factor) คือ ตัวเลขนำของแฟลชที่แสดงถึงความสามารถของกำลังส่องสว่างของแฟลชนั้น ๆ และตัวเลขนำนี้มีประโยชน์ ในการใช้คำนวณหาการเปิดขนาดรูรับแสงที่พอดีซึ่งสัมพันธ์กับระยะทางจากไฟแฟลช ถึงวัตถุถ่ายภาพมีสูตรดังนี้

- ไกด์นัมเบอร์ (GN) = ขนาดของรูรับแสง (F-Stop) x ระยะทาง (ฟุตหรือเมตร) (Distance) หรือ
- ไกด์นัมเบอร์ (GN) ขนาดรูรับแสง (F-Stop) = ระยะทาง (ฟุต , เมตร) (Distance)

โดยปกติบริษัทผู้ผลิตไฟแฟลช จะเป็นผู้กำหนดไกด์นัมเบอร์ออกมาพร้อมกับตัวแฟลช ซึ่งอาจไม่ตรงตามที่บอกนัก ด้วยเหตุผลในการจำหน่าย ซึ่งไกด์นัมเบอร์ที่บอกมานั้นจะบอกว่าสัมพันธ์กับความไวแสงของฟิล์มชนิดใดด้วย เพื่อตรวจสอบให้เกิด ความมั่นใจในคุณภาพของแฟลชเราสามารถทดสอบหาไกด์นัมเบอร์ได้ดังนี้
บรรจุฟิล์มที่มีความไวแสงเท่ากับ ที่บริษัทบอกมาเช่น ISO ๑๐๐ เสร็จแล้วกำหนดระยะห่างจากแฟลช ถึงวัตถุ ที่ถ่าย เช่น ๑๐ ฟุต ถ่ายภาพโดยการตั้งรูรับแสงหลาย ๆ ขนาดเลือกดูภาพที่เห็นว่าแสงพอดีที่สุดเช่น ภาพที่ถ่ายด้วยรูรับแสง ๘ ดังนั้น ไกด์นัมเบอร์ที่ถูกต้องของแฟลชที่ใช้ คือ

$$GN = F\text{-Stop} \times \text{Distance}$$

$$GN = 8 \times 10$$

$$= 80$$

เมื่อเราทราบไกด์นัมเบอร์ของแฟลชที่เราใช้อยู่ ความสะดวกสบายในการหาขนาดรูรับแสงก็จะมากขึ้น แนนอนขึ้น เช่น แฟลชของเรามีไกด์นัมเบอร์ 80 ถ้าถ่ายภาพ ระยะห่างจากแฟลชถึงวัตถุ 20 ฟุต จะใช้ขนาดรูรับแสงเท่าใด เราก็ สามารถหาได้ตามสูตร คือ

$$GN$$

$$F\text{-Stop} = \frac{\text{Distance}}{GN}$$

$$80$$

$$F\text{-Stop} = \frac{20}{80}$$

$$= 0.25$$

ดังนั้นขนาดของรูรับแสงที่ได้คือ 0.25 ก็เปิดหน้ากล้อง 0.25 แล้วดำเนินการถ่ายภาพได้อย่างไรก็ตาม ต้อง คำนึงถึงฉากหลังด้วย ถ้ามืดเกินไป หรือไม่มีผนังสะท้อน ของแสงกลับมา ควรเปิดหน้ากล้องมากยิ่งขึ้นและในทาง ตรงกันข้ามฉากหลังสีขาว หรือสีอ่อนที่สามารถสะท้อนกลับคืนได้อาจจะเปิดหน้ากล้องให้แคบลงอีก

วิธีใช้แฟลชอิเล็กทรอนิกส์ในการถ่ายภาพ และข้อปฏิบัติอื่น ๆ

๑. ตั้งค่าความไวแสงของฟิล์มที่ตัวแฟลช โดยการหมุนแวนวงกลมที่มีตัวเลขบอกค่าความไวแสงของฟิล์มให้ตรงกับ เครื่องหมายลูกศรชี้ตามที่แฟลชกำหนด
๒. นำสายแฟลชเสียบเข้าที่รูเสียบแฟลชของกล้อง ถ้ากล้องมีสองรูให้เสียบที่รูมีเครื่องหมาย X
๓. ตั้งความเร็วชัตเตอร์ของกล้อง ให้ตรงกับที่คู่มือกล้องแนะนำเมื่อใช้แฟลชอาจเป็น 30, 60, 125 หรือ 250 ซึ่ง กล้องบางตัวจะมีเครื่องหมายบอกไว้เช่น X หรือ อื่น ๆ ถ้าไม่ทราบว่กล้องนั้นสัมพันธ์กับแฟลชที่ความเร็วชัตเตอร์ ได้อาจตั้งไว้ที่ 30 หรือ 60 ได้
๔. การตั้งขนาดรูรับแสง (F-Stop) ให้ใช้ค่าที่ได้จากตัวแฟลชหรือการคำนวณพิจารณาจากไกด์นัมเบอร์ และ ระยะทาง หรืออาจใช้เครื่องวัดแสงแฟลชเฉพาะได้ (Flash Light Meter)
๕. ปรับระยะชัดหรือเรียกว่าปรับโฟกัสให้ภาพคมชัดไม่พร่ามัว
๖. เปิดสวิตช์ไฟที่แบตเตอรี่ของแฟลชเพื่อให้ไฟชาร์จเข้าหลอดจนกระทั่งมีไฟบอกความพร้อม (Pilot Lamp) ปรากฏขึ้นโดยทั่วไปใช้เวลา 4 ถึง 15 วินาที
๗. จัดองค์ประกอบของภาพให้สวยงามตามหลักศิลปะในการถ่ายภาพ
๘. กดลั่นไกชัตเตอร์ถ่ายภาพได้อย่างไรก็ตามมีข้อคำนึงในการใช้แฟลชอิเล็กทรอนิกส์ คือ
 - ๑.) เตรียมแบตเตอรี่ให้พร้อม และเป็นแบตเตอรี่ที่ใหม่สดเสมอ จึงจะให้ภาพที่มีคุณภาพดี แฟลชบางตัว อาจใช้เสียบไฟบ้านได้ ต้องเสียบสายให้พร้อมถ้าต้องการใช้ไฟบ้าน
 - ๒.) การใช้แฟลชทุกครั้งต้องรอไฟเตือนความพร้อมเสียก่อน มิฉะนั้นความสว่างของแสงที่ส่องออกไป อาจจะไม่สว่างเต็มความสามารถของแฟลช
 - ๓.) ถ้าถ่ายภาพเสร็จทุกครั้ง ควรปิดสวิตช์ไฟ เพื่อเป็นการประหยัดกำลังไฟและแบตเตอรี่เมื่อจะถ่ายต่อไป จึงค่อยเปิดสวิตช์ใหม่
 - ๔.) ถ้าไม่ใช้งานเป็นเวลานาน ก่อนเก็บแฟลชควรเปิดสวิตช์ให้ไฟเตือนความพร้อม (Pilot lamp) สว่างขึ้น

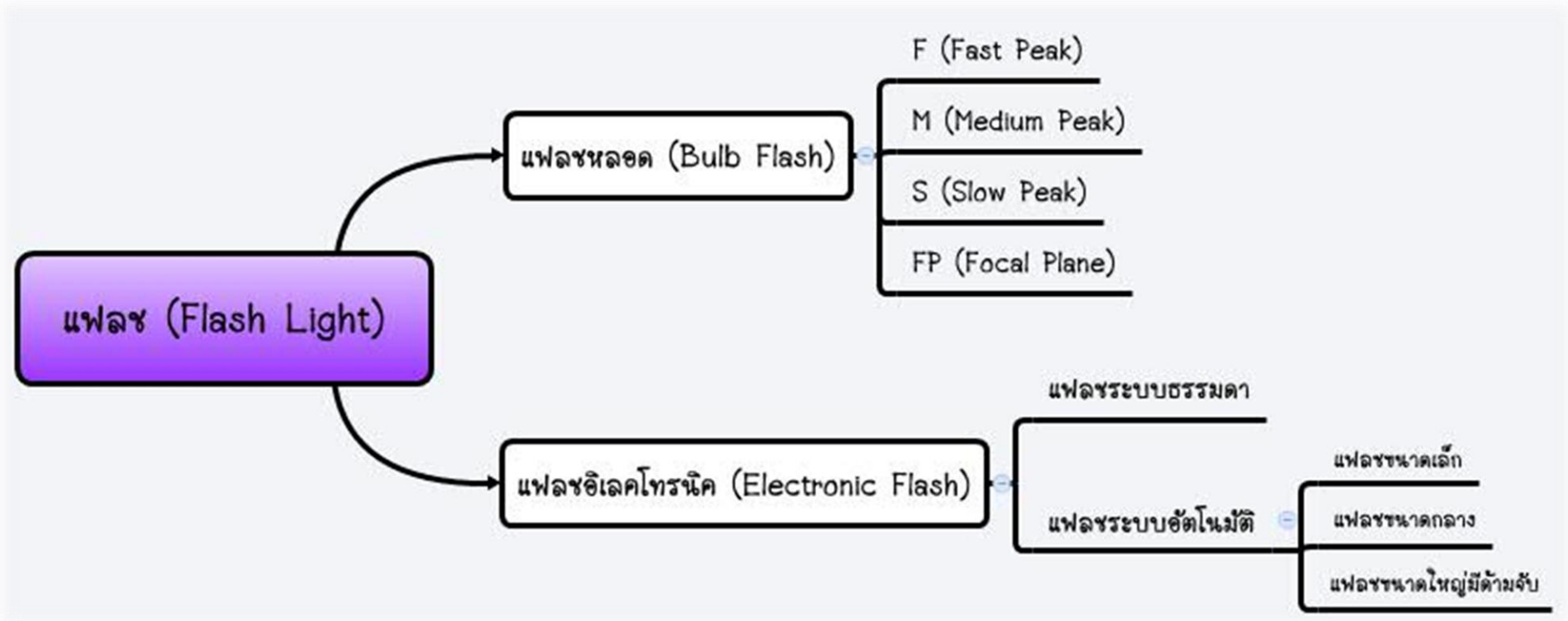
เสร็จแล้วปิดสวิทช์ ไม่ควรกดให้แสงวาบ ออกไปทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยการเก็บประจุของ Capacitor หรือ Condensor ให้ทำงานถูกต้องเสมอและเมื่อเก็บไว้นาน ๆ ควรถอดแบตเตอรี่ออกจากตัวแผงด้วย หลังจากเก็บไว้เป็นเวลาหลายสัปดาห์ ก่อนใช้งานควรกดแสงวาบออกไปสักหลาย ๆ ครั้งก่อนเพื่อให้ Capacitor ทำงานเต็มความสามารถ เรียกวธีการนี้ว่า รีฟอร์มมิ่ง Re-Forming

๕.) ควรระมัดระวังอย่าให้พลาสติกกระทบพื้น หรือกระแทกเพราะจะทำให้เสียหายได้

ขอบคุณข้อมูลต่างๆจาก <http://www.mtb4.com>

ภาพประกอบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (KM)
ของชุมชนสตูดิโอ (Studio Media)

การถอดบทเรียนการเรียนรู้ด้วยการวิเคราะห์หลังการปฏิบัติ After Action Review (AAR)

๑. เป้าหมายของการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้คืออะไร

การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้เรื่อง แฟลช (Flash Light) ได้แก่

๑.๑ การเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้ แฟลช (Flash Light) ร่วมกับกล้องถ่ายภาพ ให้มีรูปแบบการทำงานที่ชัดเจน และเป็นขั้นตอนที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติตามได้

๑.๒ มีระบบและกลไกการเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้ แฟลช (Flash Light) ร่วมกับกล้องถ่ายภาพ ที่ถูกต้อง ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

๑.๓ บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ แฟลช (Flash Light) ร่วมกับกล้องถ่ายภาพได้ถูกต้อง

๒. สิ่งที่บรรลุเป้าหมายคืออะไร เพราะอะไร

ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้การใช้ ไฟแฟลช ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการถ่ายภาพ ช่วยให้สามารถถ่ายภาพในที่ ๆ มีแสงสว่างน้อย หรือใน เวลาากลางคืนให้ได้ภาพชัดเจน มีสีสันทันถูกต้องตามความเป็นจริง นอกจากนั้นสามารถใช้แฟลชเพื่อถ่ายภาพ และสร้างสรรค์ งานถ่ายภาพที่น่าสนใจ โดยใช้เทคนิคอื่น ๆ มาประกอบด้วย

๓. สิ่งที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายคืออะไร เพราะอะไร

-

๔. สิ่งที่เกิดความคาดหวังคืออะไร

๔.๑ แฟลช (Flash Light) มีหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทมีลักษณะการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งนักถ่ายภาพจะต้องเรียนรู้และศึกษาให้ดี เพื่อให้การใช้งาน แฟลช (Flash Light) ร่วมกับกล้องถ่ายภาพเป็นไปอย่างถูกต้องและเพื่อให้ได้ภาพที่สวยงามตามต้องการ

๕. คิดจะกลับไปทำอะไรต่อ

กลุ่มงานพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะมีการจัดกิจกรรม การใช้แฟลช เพื่อให้สอดคล้องกับ แฟลช (Flash Light) ครั้งต่อไปประมาณเดือน มกราคม ๒๕๕๕